

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Direcția Generală Mobilitate Urbană,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Focșa împotriva Primăriei com. Bubuieci, Direcției Generale Mobilitate Urbană și Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” privind încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-1019/24
Nr. PIGD 2-21086798-01-2ra-03092024)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, V. Cotorobai, V. Mihaila)

08 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Direcția Generală Mobilitate Urbană,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Diana Stănilă
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 iunie 2021, Tudor Focșa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei com. Bubuieci, Direcției Generale Mobilitate Urbană și Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” privind încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, deține în proprietatea autoturismul de model Renault Megan Grand Scenic, anul producerii 2013, pe care la echipat cu anvelope de model „Continental Contieco Contact 5” 205/55 R17.

3. La 31 octombrie 2020, în jurul orei 17:30, deplasându-se cu autoturismul pe strada Gospodarilor nr. 6A, din com. Bubuieci, mun. Chișinău, pe drumul L-467, a nimerit într-o groapă acoperită cu apă. În urma impactului, au fost avariate cele două anvelope din partea stângă a autoturismului. Faptul producerii incidentului rutier din 31 octombrie 2020 a fost documentat de reprezentanții Direcției de Poliție a mun. Chișinău, în cadrul dosarului nr. 11483, finalizat la 25 noiembrie 2020.

4. Potrivit raportului de evaluare nr. 0111/20-D din 05 noiembrie 2020, întocmit de expertul licențiat E. Apostol, prejudiciul material cauzat în urma accidentului a fost evaluat la suma de 6944,00 lei.

5. Totodată, reclamantul a invocat că, potrivit aceluiași raport, costul înlocuirii celor două anvelope este de 4654,00 lei, întrucât utilizarea a două anvelope uzate împreună cu două anvelope noi nu este posibilă, astfel încât prejudiciul material total pretins constituie 11598,00 lei.

6. De asemenea, a solicitat compensarea cheltuielilor pentru efectuarea raportului de evaluare în sumă de 550,00 lei, a taxei de stat în cuantum de 365,00 lei și a cheltuielilor de asistență juridică, arătând că, anterior sesizării instanței, a încercat soluționarea amiabilă a litigiului, însă părții au refuzat repararea benevolă a prejudiciului.

7. În final, întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 9 alin. (2) lit. f), art. 15, art. 16 alin. (2), art. 19, art. 796, art. 934, art. 941 alin. (1)–(3), art. 1998 alin. (1) și art. 2023 din Codul civil, Tudor Focșa a solicitat încasarea solidară de la pârâți a prejudiciului material în sumă de 11598,00 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 915,00 lei, precum și a cheltuielilor pentru asistență juridică.

8. Prin hotărârea din 26 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Focșa Tudor.

S-a încasat de la Direcția Generală Mobilitate Urbană a Consiliului Municipal Chișinău, în beneficiul lui Focșa Tudor, suma de 11598 de lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 550 de lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza extrajudiciară, suma de 5600 de lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza judiciară, suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 365 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii, iar în total suma de 23113 de lei.

În rest, cerințele reclamantului Focșa Tudor, s-au respins ca neîntemeiate. (f.d. 203, Vol. I).

9. La 27 mai 2023, Direcția Generală Mobilitate Urbană a depus apel, iar la 06 noiembrie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 26 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a pretențiilor înaintate de Tudor Focșa (f.d.206; 235-238, Vol.I).

10. La 30 mai 2023, Primarul General al mun. Chișinău a depus apel, iar la 06 noiembrie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 26 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de Tudor Focșa (f.d.207; 242-245, Vol.I).

11. Prin decizia din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins cererile de apel declarate de Direcția Generală Mobilitate Urbană și Primăria mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea din 26 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 10-26, Vol.II).

12. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și a aplicat corect prevederile art. 118, art. 130 și art. 240 din Codul de procedură civilă, precum și dispozițiile art. 934, art. 1998, art. 2006 alin. (4) și art. 2023 din Codul civil, coroborate cu prevederile Legii drumurilor nr. 509/1995.

13. În baza probelor administrate, inclusiv Deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 1/12 din 07 februarie 2018, Contractului nr. 14/20 din 24 ianuarie 2020, scrisorii Primăriei comunei Bubuieci nr. 663 din 07 octombrie 2020 și scrisorii Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” nr. 08-02/7224 din 28 octombrie 2021, instanța de apel a concluzionat că Direcția Generală Mobilitate Urbană era autoritatea responsabilă de asigurarea întreținerii drumului L-467 Chișinău–Bubuieci–Bîc și că, prin neîntreprinderea

măsurilor necesare pentru înlăturarea deficiențelor carosabilului, a cauzat prejudiciul reclamantului.

14. Totodată, a reținut că apelanții nu au prezentat probe apte să demonstreze executarea cu diligență a obligațiilor legale ori să răstoarne concluziile primei instanțe, argumentele invocate în apel reprezentând, în esență, reiterarea apărărilor formulate în fața primei instanțe, deja corect analizate și respinse.

15. La 26 august 2024, Direcția Generală Mobilitate Urbană a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Tudor Focșa (f.d.28-35, Vol.II).

16. În susținerea cererii de recurs, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept invocate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar menționând dezacordul cu decizia din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, care în opinia sa urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă.

17. Or, prin admiterea recursului se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție în domeniul gestiunii delegate a serviciului public de întreținere și reabilitare a cailor de comunicație, precum și în domeniul răspunderii delictuale în partea ce ține de temeiul și întindere a prejudiciului patrimonial, mai ales în contextul modificărilor operate prin modernizarea Codului civil.

18. În adresa lui Tudor Focșa, Primăriei com. Bubuieci, ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” a fost expediată copia recursului declarat de Direcția Generală Mobilitate Urbană cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

19. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Direcția Generală Mobilitate Urbană, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

21. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

22. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

23. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

24. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Direcția Generală Mobilitate Urbană s-au conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și au depus în termen recursul la 26 august 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 martie 2024 și expediată părților, prin intermediul oficiului poștal la 03 iunie 2024, însă date despre recepționarea acesteia de către recurentă, la materialele cauzei lipsesc, aceasta confirmând că a recepționat-o la 26 iunie 2024 (f.d.27, Vol.II).

26. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.21).

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Din analiza recursului declarat rezultă că Direcția Generală Mobilitate Urbană a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 16).

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Direcția Generală Mobilitate Urbană nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, or, cauza nu ridică probleme de interpretare sau aplicare a normelor legale care să impună unificarea ori modificarea practicii judiciare existente și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

32. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, prin admiterea sa, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție. Această condiție are scopul de a asigura stabilitatea și unitatea practicii judiciare, limitând admiterea recursurilor doar la cauzele care ridică probleme de drept relevante, de interes general, ce necesită interpretare unitară sau actualizare a jurisprudenței.

33. Recursul formulat de Direcția Generală Mobilitate Urbană nu urmărește modificarea sau consolidarea practicii judiciare existente, ci doar contestă aprecierea probelor și interpretarea aplicării legii realizate în mod legal și temeinic de către instanța ierarhic inferioară. Această contestare nu aduce în discuție probleme de drept nou sau contradictorii, care să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție în vederea unificării jurisprudenței.

34. Mai mult, recursul are un caracter evident de reformulare a punctului de vedere cu privire la faptele cauzei, fără a expune temeiuri juridice noi care să impună o reconsiderare a doctrinei sau a interpretării normelor legale aplicabile. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. b) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

35. Această concluzie este în concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care recunoaște dreptul statelor de a institui limite rezonabile privind accesul la căile extraordinare de atac, în vederea protejării stabilității și eficienței sistemului judiciar. Astfel, în cauza *Pélissier și Sassi contra Franței* (nr. 25444/94, 1999), CEDO a subliniat că accesul la recursurile extraordinare nu este absolut și că restricțiile rezonabile în acest sens sunt compatibile cu dreptul la un proces echitabil, cu condiția să nu

afecteze esența dreptului de acces la justiție. De asemenea, în cauza *Kudla contra Poloniei* (nr. 30210/96, 2000), Curtea a reafirmat posibilitatea statelor de a limita accesul la anumite căi de atac pentru a garanta stabilitatea hotărârilor judecătorești.

36. În ceea ce privește susținerea recurenței potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

37. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

38. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

39. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

40. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

41. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

42. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurenta nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Chișinău, care a fost

întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

43. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

44. Decizia din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel și-a motivat amplu soluția, a apreciat în mod complet și coroborat probele administrate și a aplicat corect dispozițiile art. 934, art. 1998, art. 2006 alin. (4) și art. 2023 din Codul civil, precum și normele speciale privind administrarea și întreținerea drumurilor publice. Nemulțumirea Direcției Generale Mobilitate Urbană față de obligarea sa la repararea prejudiciului, întemeiată pe pretinsa răspundere exclusivă a ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” și pe contestarea cuantumului despăgubirilor, nu poate suplini lipsa unor veritabile motive de nelegalitate în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă. Instanța de apel a reținut, în baza probelor administrate, că Direcția Generală Mobilitate Urbană avea obligația legală de a asigura întreținerea și siguranța sectorului de drum pe care s-a produs incidentul și că aceasta fusese anterior informată despre starea necorespunzătoare a carosabilului, fără a întreprinde măsurile necesare pentru înlăturarea deficiențelor constatate.

45. Prin urmare, dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

47. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

48. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însuși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

49. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Direcția Generală Mobilitate Urbană, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

50. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Direcția Generală Mobilitate Urbană împotriva deciziei din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu